

større Mindretal, gav da et Svar paa Spørgsmaalet om Tilsynsretten, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse, det er 5 Linier. Under Forhandlingerne i Folketinget den 12. December 1895 om Forslaget om Valg af Borgmestre i Købstæderne udtalte det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), at han for sit Vedkommende godt kunde erkende, at Staten havde en Tilsynsret overfor Købstæderne, og han tilføjer: „Den samme Ret er jo til Stede for Landkommunernes Vedkommende. Der er det Amtmanden, der fører Tilsynet. Om det samme kunde blive Tilfældet for Byernes Vedkommende, er jeg ikke sagskyndig nok til at kunne afgøre, men jeg ved ikke, hvad der kunde være i Vejen derfor.“ Altsaa, saa sent som i 1895 har det ærede Medlem fra Sorø erklæret, at det var netop en Løsning, naar man skulde ind paa at drøfte, hvem der skulde føre Tilsynet, og han erkendte, at Staten havde en Tilsynsret, og at man skulde have dette Spørgsmaal ordnet, og endvidere erkendte han indirekte derigennem, at dette Spørgsmaal ikke var ordnet ved Forslaget af 1895.

Men endnu saa sent som i 1899 er det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) ganske af samme Mening. Han udtaler den 30. November 1899 under Sagens Behandling her i Tinget: „Jeg tror ikke, at det er et Spørgsmaal, som kan eller skal stilles op til noget saa overordentlig stort, det er et af de smaa Spørgsmaal, om hvilke det med god Villie fra Ministerens Side vil være let at opnaa Enighed med dette Ting, enten det nu bliver Amtmanden eller Ministeren, der fik denne Tilsynsret.“ Altsaa, saa sent som i 1899 er det ærede Medlem fra Sorø inde paa den Tankegang, at den Løsning af Tilsynsretten, som vi her ere gaaede med til, var noget, som ikke stred mod Folketingets gamle Standpunkt.

Og med Hensyn til Magistratsforretningerne vil jeg hævde det samme, at det aldrig fra Folketingets Side har været gjort stærkt gældende, at det var noget, som man tillagde overordentlig Vægt, om Embedsmanden beholdt disse Forretninger eller Byraadsformanden fik dem. I hvert Fald maa det siges, at den eneste Gang, hvor man for Alvor har været inde paa at specificere disse Forretninger, nemlig under Sagens første Behandling i Samlingen 1882—83, blev der nævnt en lang Række Magistratsforretninger, som der nu ikke kan være Tale om at bebyrde Byraadsformanden

den med, og naar man nu fra radikal og socialdemokratisk Side har indskrænket sig til at stille Forslag om, at 5—6 af disse Forretninger udover dem, vi have foreslaaet, skulle henlægges til Byraadsformanden, maa det i hvert Fald siges, at de ere gaaede stærkt paa Akkord med Folketingets gamle Standpunkt.

Formanden: Er Ordføreren nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Ordføreren (Johannes Jensen): I Løbet af 10 Minutter kan jeg gøre mig færdig.

Formanden: Jeg vil dog saa finde det rigtigst at afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget for sit Vedkommende har vedtaget en Beslutning i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906, gaaende ud paa, at Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

Det paahviler mig som Formand at fremkomme med Forslag til Behandling af denne Sag for Folketingets Vedkommende.

Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at der om Sagen nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, og at Sagen, naar Udvalget har afgivet sin Betænkning, undergives 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredie Behandling, vil komme paa Dagsordenen for Mødet i Morgen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Sagen om Godkendelse af Hypotekbankens Regnskab for 1909—10.*
- 2) *Fortsettelse af anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Valg af Byraadsformænd.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Søfolks Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget.
- 4) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.